

der er begaaet Uregelmæssigheder, det er oplyst og indrømmet, men de have ikke været tilstrækkelige til at kunne kuldkaste Valget, og saa finde vi ikke Føje dertil og heller ikke fuld Føje dertil.

Det ærede Medlem ankede over vor Omtale af Laasene og sagde, at naar gode Laase i Fremtiden skulde være en nødvendig Betingelse for Udøvelsen af den nugældende Afstemningsmaade, maatte de ogsaa være det i dette Tilfælde, hvad der skulde gælde fremtidig, maatte ogsaa gælde nu. Dertil vil jeg blot henvise til mine tidligere Bemærkninger om, at det ikke er nogen Spøg at kassere et saadant Valg, det er en alvorlig Ting. Vi have hermed kun som en faderlig og forsigtig Dommer villet give Kommunerne en Advarsel mod ikke at bruge saadanne „Klamhuggere“ i Stedet for ordentlige Haandværkere til at lave deres Kasser, og at de nu skulde se at faa „faglærte Arbejdere“ — saaledes som min Sidemand til venstre (Harald Jensen) vilde sige — for at faa Arbejdet lavet saa godt, at Laasen ikke springer op, naar man bærer Kassen i Hanken. Udvalget har ganske vist udtalt, at den omtalte Kasse har været noget Juks og er sprunget op, men at det paa den anden Side er vidnefast godtgjort, at der ikke er sket nogen Skade derved; vi maa derfor have Lov til at nævne dette blot som en Advarsel for Kommunerne, men vi kunne ikke kassere Valget paa den Basis. Nu spørger det ærede Medlem, hvorledes Stemmesedlerne saa ud efter Aabningen, og jeg er i Stand til at give ham Svar derpaa, de vare ikke plettede af Jord, Snavs eller Væde, skønt den 16. Juni 1903 staaer i de meteorologiske Aarbøger som en af de vaadeste Dage, vi have haft. Der er vist ikke mange af de ærede Medlemmer, der have staaet som Rigsdagskandidater den Dag, der ikke have faaet en vaad Trøje. Jeg fik endog en vaad Uldtrøje, fordi jeg stod i hvidt Slips og sort Kjole ude paa en aaben Plads, da der havde staaet i Tilsigelsen, at jeg skulde have Valghandling i Gymnastikhuset; det blev dog paa en aaben Plads, hvor jeg blev gennemvaad. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvis Stemmekassen var sprunget op der, vilde Stemmesedlerne være komne til at se ganske anderledes ud, men nu var der ikke Spor at se paa dem af, at de have været paa Jorden. Det ærede Medlem kom med en Tvivl om, hvad der kunde være sket i det Øjeblik, Kassen blev aabnet. Nu ved jeg ikke, om en eller anden usynlig Haand, en eller an-

den fynsk Rocambole skulde have været i Besiddelse af den Behændighed, at han skulde have kunnet praktisere Stemmesedlerne ud af de lukkede Konvolutter, bragt dem afsides og sat Streger eller Kryds ved dem. Det tvivler jeg dog paa, jeg ved ikke noget derom, og jeg har ikke en saadan Fantasi som den ærede Folketingsmand. Men da jeg ikke er Redaktør og ikke skal skrive en ledende Artikel om den Synd og Skam, Folketinget begaar i Dag, skal jeg ikke udtale mig nærmere derom, men kun sige, at Stemmesedlerne saa efter Omstændighederne ganske godt ud, som de vare. Naar det ærede Medlem dernæst omtalte en Udtalelse af en grovkornet Sogneraadsformand paa Fyn, vil jeg sige, at det gør mig meget ondt. Jeg troede nemlig, at Fynboerne stode saa højt i Civilisation, at ikke nogen Sogneraadsformand der kunde være saa uvidende; men saa vil jeg sige, at saa skyldte Tingets ærede Medlemmer ham, at vi gøre hans Ord til Skamme og vise ham, at vi her i dette Ting hverken ere 70 Mænd af den Kaliber, som Sogneraadsformanden antog, og at der heller ikke findes nogen Fare for Hr. Lohmanns Valg. Hermed har Sogneraadsformanden Fred, og den frygtelige Tvivl er udryddet af de kære Fynboers Hjerte. Paa mig har det ærede Medlems Kritik gjort et godt, men ikke overbevisende Indtryk, og jeg fastholder Udvalgets Indstilling om Godkendelse af dette Valg, saa at vi med det samme gøre den fynske Sogneraadsformands Ord til Skamme i allerhøjeste Grad.

Slengerik: Jeg vil dog nødig have, at man her i Tinget skulde have et forkert Indtryk af mine Udtalelser. Det var den ærede Ordfører, der var saa venlig at sige til mig, at han ikke vilde svare paa noget af, hvad jeg sagde. Nu sagde den ærede Ordfører nok: jeg er glad ved, at jeg ikke lovede det; i alt Fald vil jeg ikke holde det. Havde det ærede Medlem ikke lovet noget i saa Henseende, var der jo heller ingen Grund til at sige, at han ikke vilde holde det, men det ærede Medlem har hverken lovet eller holdt noget. Der er i Betænkningen brugt ret skarpe Udtryk om Fremgangsmaaden ved dette Valg. Der siges om Valghandlingen, at der har fundet forskellige Uregelmæssigheder Sted. Der siges om en Uregelmæssighed, at den er i Strid med Valglovens § 92 C., der siges om en anden Uregelmæssighed, at Forholdet er ukorrekt og misbilliges. Der siges om en tredie, at Forholdet ikke er